

ÎNCHEIERE

22 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând cererea Societății cu Răspundere Limitată „Central Rent” privind strămutarea cauzei civile intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea de Stat „Gările și Stațiile Auto” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Central House”, Vioricăi Negurița și Societății cu Răspundere Limitată „Central Rent”, intervenienți accesorii IP „Agenția Servicii Publice”, Agenția Proprietății Publice, Vladislav Tocan, Nelea Tocan, Societatea cu Răspundere Limitată „Gările Auto Moderne” și Veaceslav Negurița privind nulitatea înscrierii și radierii din Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile, nulitatea absolută a contractelor de vânzare-cumpărare, încasarea cheltuielilor de judecată și cererea reconvențională înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Central House” împotriva Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto”, intervenient accesoriu IP „Agenția Servicii Publice” privind nulitatea absolută a actului juridic și încasarea cheltuielilor de judecată, de la Curtea de Apel Chișinău la altă instanță egală în grad,

constată:

La 10 ianuarie 2018 ÎS „Gările și Stațiile Auto” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Central House”, intervenient accesoriu IP „Agenția Servicii Publice”, prin care a solicitat recunoașterea nulă a înscrierii/intabulării în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile situate în mun. Chișinău, str. xxxxx, cu numerele cadastrale xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx, radierea înregistrării dreptului de proprietate al societății pârâte asupra bunurilor imobile cu numerele cadastrale indicate mai sus, declararea nulității absolute a contractelor de vânzare-cumpărare și încasarea cheltuielilor de judecată.

SRL „Central House” a depus cerere reconvențională împotriva ÎS „Gările și Stațiile Auto”, intervenient accesoriu IP „Agenția Servicii Publice”, solicitând declararea nulității absolute a acordului adițional nr. 6 din 11 mai 2016 la contractul de locațiune nr. 1174 din 16 iunie 2014.

Prin hotărârea din 18 august 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a admis acțiunea depusă de ÎS „Gările și Stațiile Auto”.

S-a constatat nulitatea absolută a înscrierii în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate al SRL „Central House” asupra bunurilor imobile din str.

Auto Moderne” și Veaceslav Negurița cu privire la nulitatea înscrierii și radierea înregistrării din Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile, declararea nulității absolute a contractelor de vânzare-cumpărare și încasarea cheltuielilor de judecată și la acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Central House” împotriva ÎS „Gările și Stațiile Auto”, intervenient accesoriu IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la nulitatea absolută a actului juridic și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 18 iunie 2022, în temeiul art. 43, alin. (4) din Codul de procedură civilă, SRL „Central Rent” a depus cerere de strămutare a cauzei de la Curtea de Apel Chișinău la o altă instanță egală în grad, menționând că bănuiele rezonabile că nepărtinirea judecătorilor din cadrul Curții de Apel Chișinău ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei și calitatea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea SRL „Central Rent” privind strămutarea cauzei de la Curtea de Apel Chișinău la o altă instanță egală în grad din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 43, alin. (2), lit. f) din Codul de procedură civilă instanța strămută cauza la o altă instanță dacă există bănuiele că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei sau de calitatea participanților la proces.

Aliniatul 4 al aceluiași articol prevede că strămutarea cauzei în cazurile prevăzute la alin. (2), lit. d), e), f) și g) se efectuează de către instanța ierarhic superioară, a cărei încheiere nu se supune niciunei căi de atac.

Curtea de Apel Chișinău prin încheierea protocolară din data de 08 iunie 2022 a remis cauza la Curtea Supremă de Justiție pentru examinarea cererii de strămutare a pricinii la o altă instanță egală în grad cu Curtea de Apel Chișinău.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu argumentele invocate în cererea de strămutare și cadrul legal aplicabil speței, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că argumentele invocate de către SRL „Central Rent” ca temei de strămutare a cauzei de la Curtea de Apel Chișinău, nu pot fi încadrate în temeiul prevăzut la art. 43, alin. (2), lit. f) din Codul de procedură civilă, fiind vădit neîntemeiate și declarative. În condițiile speței aceste argumente nu și-au găsit confirmare, fiind doar la nivel de suspiciuni în imparțialitate a întregului corp judecătoresc din cadrul Curții de Apel Chișinău, fără a indica motivele de fapt și de drept, pe care se întemeiază suspiciunea, cu anexarea probelor concludente și pertinente, ce justifică acest fapt.

La aspectul dat, urmează a fi notat că în vederea asigurării dreptului participanților la proces la o instanță de judecată imparțială, garantat de art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, legiuitorul a prevăzut la art. 50, art. 52 și art. 56 din Codul de procedură civilă dreptul participanților la proces de a înainta cerere de recuzare în baza temeiurilor prevăzute la art. 50 din același cod. Numai în situația când din motivul recuzării și/sau abținerii mai multor judecători ai Curții de Apel Chișinău, substituirea judecătorilor ar deveni imposibilă, instanța ierarhic superioară ar avea dreptul să strămute prezenta cauză la o altă instanță egală în grad, situație ce în prezent nu se atestă.

În acest sens, Colegiul reține prevederile art. 2.5 din Principiile de la Bangalore, care stipulează că judecătorul se va abține să soluționeze orice dosar pe

care constată că nu îl va putea judeca într-o manieră imparțială sau în care unui observator rezonabil i s-ar putea părea că judecătorul nu este capabil să judece imparțial. Printre astfel de cazuri, fără însă ca înșiruirea să fie completă, se numără următoarele: cazul în care judecătorul are o predispoziție sau o prejudecată efectivă cu privire la una dintre părți sau în care judecătorul cunoaște personal fapte relevante pentru proces; cazul în care, anterior, judecătorul a avut calitatea de avocat sau a fost audiat ca martor în acel dosar; cazul în care judecătorul sau un membru al familiei sale are un interes economic în rezultatul procesului.

În hotărârea pe cauza Kyprianou împotriva Cypru (73797/01, 15 decembrie 2005, § 121), Curtea a rezumat principiile care reies din jurisprudența sa cu privire la imparțialitatea instanței judecătorești după cum urmează: „Curtea reiterează, în primul rând, că într-o societate democratică este de o importanță fundamentală ca instanțele judecătorești să inspire încredere populației și, în primul rând, acuzatului, în cazul procedurilor penale. În acest sens, articolul 6 cere instanței, care cade sub incidența sa, să fie imparțială. Imparțialitatea, în mod normal, denotă absența prejudecății sau părtinirii, existența sau absența acesteia putând fi probată în diferite moduri.

Astfel, Curtea în cauza Piersack împotriva Belgiei (1 octombrie 1982, § 427) face distincție între o abordare subiectivă, adică încercarea de a constata convingerea personală sau interesul unui judecător într-o anumită cauză, și o abordare obiectivă, adică determinarea dacă el a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în acest sens (a se vedea cauza Grieves împotriva Marii Britanii, 16 decembrie 2003, 57067/00).

În ceea ce privește al doilea test, atunci când testul se aplică unui complet de judecători, aceasta înseamnă că este necesar de a stabili dacă, pe lângă comportamentul personal al oricărui dintre membrii aceluși complet, există fapte care pot fi stabilite și care pot trezi dubii în ceea ce privește imparțialitatea. În această privință, chiar aparențele pot avea o anumită importanță (a se vedea cauza Castillo Algar împotriva Spaniei și cauza Morel împotriva Franței). Atunci când se hotărăște dacă într-o anumită cauză există motive legitime de a bănuși că un complet nu este imparțial, punctul de vedere al celor care pretind că acesta nu este imparțial este important, dar nu decisiv. Ceea ce este decisiv este dacă această bănușială poate fi obiectiv justificată (a se vedea cauza Ferrantelli and Santangelo împotriva Italiei și cauza Wettstein împotriva Elveției).

În cauza Micallef împotriva Maltei, Curtea a constatat că imparțialitatea trebuie evaluată potrivit unui demers subiectiv, ținându-se seama de convingerea personală și comportamentul judecătorului, adică dacă acesta a demonstrat părtinire sau prejudecăți personale în cauză și unui demers obiectiv, care constă în a stabili dacă instanța a oferit, în special prin compunerea sa, suficiente garanții pentru a exclude orice îndoială legitimă cu privire la imparțialitatea sa.

În acest sens, se reține că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a susținut întotdeauna că a aplicat demersul subiectiv potrivit căruia „un magistrat este considerat imparțial până la proba contrariului” (cauza Le Compte, Van Leuven și De Meyere împotriva Belgiei, § 58).

Raportând aserțiunile expuse supra condițiilor din speță și argumentelor formulate în susținerea solicitării de a strămuta cauza, Colegiul constată din lucrările dosarului că completul de judecată căruia i-a fost repartizată prezenta cauză spre examinare, nu a demonstrat părtinire sau prejudecăți personale. Mai mult

ca atât, acesta a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială în privința imparțialității sale.

În speță, SRL „Central Rent” nu a exemplificat împrejurările de ordin obiectiv sau subiectiv concludente ce ar furniza concluzii cu privire la prezența prejudecății judecătorilor Curții de Apel Chișinău, având în vedere că, în spiritul CEDO, orice bănuială de imparțialitate urmează să fie obiectiv justificată. Suspiciunile declarative nu pot servi drept temei de strămutare a cauzei la o altă instanță de judecată egală în grad pentru judecarea cauzei. Respectiv, SRL „Central Rent”, nu a demonstrat că există fapte verificabile care pot pune la îndoială imparțialitatea tuturor judecătorilor Curții de Apel Chișinău.

Din considerentele menționate, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea SRL „Central Rent” cu privire la strămutarea cauzei de la Curtea de Apel Chișinău la o altă instanță egală în grad.

În conformitate cu prevederile art. 43, alin. (2), lit. f) și alin. (4), art. 269-270 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge cererea Societății cu Răspundere Limitată „Central Rent” cu privire la strămutarea de la Curtea de Apel Chișinău la o altă instanță egală în grad pentru examinarea în ordine de apel a cauzei civile intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea de Stat „Gările și Stațiile Auto” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Central House”, Vioricăi Negurița și Societății cu Răspundere Limitată „Central Rent”, intervenienți accesorii IP „Agenția Servicii Publice”, Agenția Proprietății Publice, Vladislav Tocan, Nelea Tocan, Societatea cu Răspundere Limitată „Gările Auto Moderne” și Veaceslav Negurița privind nulitatea înscrierii și radierii din Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile, nulitatea absolută a contractelor de vânzare-cumpărare, încasarea cheltuielilor de judecată și cererea reconvențională înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Central House” împotriva Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto”, intervenient accesoriu IP „Agenția Servicii Publice” privind nulitatea absolută a actului juridic și încasarea cheltuielilor de judecată.

Cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea de Stat „Gările și Stațiile Auto” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Central House”, Vioricăi Negurița și Societății cu Răspundere Limitată „Central Rent”, intervenienți accesorii IP „Agenția Servicii Publice”, Agenția Proprietății Publice, Vladislav Tocan, Nelea Tocan, Societatea cu Răspundere Limitată „Gările Auto Moderne” și Veaceslav Negurița privind nulitatea înscrierii și radierii din Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile, nulitatea absolută a contractelor de vânzare-cumpărare, încasarea cheltuielilor de judecată și cererea reconvențională înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Central House” împotriva Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto”, intervenient accesoriu IP „Agenția Servicii Publice” privind nulitatea absolută a actului juridic și încasarea cheltuielilor de judecată, se restituie Curții de Apel Chișinău.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat

Victor Burduh